

loven selv, saaledes tør jeg paa den anden Side ikke antage, at enhver Ting, som vil følge af Grundloven, ogsaa strax er indtraadt og tilstæde. Jeg troer vistnok, at hiin Bestemmelse, hvorved Børn af blandede Ægtefæder nødvendigst føres til den ene Side, ikke bestaaer med Grundlovens Aand og de Consequenter denne ad Lovgivningens Vej vil føre til, men Spørgsmaalet var altsaa om der var en saa paatrængende Nødvendighed tilstæde, at der strax burde gribes ind ad den lovgivende Vej, og her maatte altsaa, som jeg før bemærkede, Betimelighedsgrundene gjøre sig gjældende og tages i Betragtning. Hvad den provisoriske Lov angaaer, saa holder jeg ikke af provisoriske Love, ligesaa lidet som de af mine Collegaer, som have foranlediget provisoriske Love, selv holde af denne Form, eller, efter hvad jeg antager, Rigsdagen eller Thinget holder af dem. Der maa altsaa være meget tvingende Grunde tilstæde, for at gaae ind derpaa. Blandede Ægtefæder høre efter de confessionelle Forhold hos Befolkningen hos os i det Hele til de sjældne Tilfælde. Der var mig ikke bekendt, og er mig ikke paa nogen Maade forretningsmæssig blevet bekendt, at der til dette Andragende fra det mosaiske Troessamfunds Repræsentanter knyttede sig noget særligt Individuelt, som gjorde en sieblikkelig Foranstaltning særdeles nødvendig, for at undgaae at bebyrde nogen Samvittighed. Det juridiske Spørgsmaal vilde jeg slet ikke have brudt mig om. Hvad jeg havde anset for Ret skulde være blevet udtalt, hvad enten der var Trang dertil eller ikke; men her var Spørgsmaal om Nødvendigheden af Foranstaltninger, og som jeg sagde, jeg har ikke havt mindste Anledning til at antage, at der ved concrete og bestemte Tilfælde fandtes nogen betydelig Trang dertil. Med Hensyn til den Samvittighedsbebreidelse, som muligt kunde finde Sted, vil jeg gjøre opmærksom paa, at blandede Ægtefæder ere af en saadan Art, at jeg ikke troer at nogen som helst Lovgivning vil kunne fjerne Samvittighedsbebreidelser, naar et stærkt religiøst Sindelag finder Sted paa begge Sider, og det Forslag, vi nylig have hørt som fremkommet fra det mosaiske Troessamfunds Repræsentanter vilde ingenlunde sikke imod Samvittighedsbebreidelse. Thi naar to stærke

religiøse Overbeviisninger stode mod hinanden, saa at en Overenskomst ikke kunde tilveiebringes, skulde der opstilles en Regel, som meget stærkt kunde bebyrde Samvittigheden. Den i religiøs Henseende strenge Fader og Moder, det være sig Lutheraner eller Mosait, det er ligegyldigt, vilde vel kunne finde sig bebyrdet, og i den Henseende maae vi ikke stusse os med Hensyn til Resultatet af hvad vi ville stræbe efter ad denne Vej; Faderen vilde finde sig ikke mindre bebyrdet ved at lade sine Døtre, og han har maaffee ikke andre Børn end Døtre, gaae over til den modsatte Kirke; og Moderen vilde ikke finde sig mindre bebyrdet ved at lade sine Sønner, og hun havde maaffee ikke andre Børn end Sønner, gaae over til den modsatte Kirke. Men nagtet jeg troer, at en fuldkommen Hjernelse af Byrden for strenge religiøse Gemytter ikke kan tænkes, er dermed ingenlunde sagt, at ikke den Indsfrankning, som er tilstæde, skal fjernes, at ikke Friheden skal stabileres; thi det vedkommer ikke Lovgivningen saaledes at gaae ind paa at prøve de individuelle Gemytter og deres Trang. Men naar jeg nu spørger om Betimeligheden, saa maatte jeg ogsaa tage Hensyn til andre Forhold. Det er muligt ved en temmelig kort og simpel Lov at ordne Forholdene med Hensyn til Børn af blandede Ægtefæder, men det er ingenlunde let at ordne Forholdene med Hensyn til de blandede Ægtefæder i det Hele, og jeg vil bede de Herrer bemærke, at naar der skal forelægges en Lov derom, kan den ikke indskrænke sig til Sammenstød af disse Confessioner, men maa omfatte alle de forekommende Tilfælde, og gaaer man ind derpaa, saa kommer man meget længere, naar man vil løse alle de Spørgsmaal, som knytte sig dertil, og derfor fandt jeg ikke tilstrækkelig Anledning til at gaae ind derpaa, og jeg fandt en bestemt Hindring derfor, fordi der er bestemt, at „Folketirkens Forfatning og de fra den afvigende Troessamfunds Forhold skulde ordnes ved Lov“, og fordi jeg for min Person har givet det bestemte Tilfagn, fra hvilket jeg ikke med god Samvittighed og Ære kan vende tilbage, at jeg ikke vil forelægge en Lov om Folketirkens Forfatning, førend jeg har derom indhentet Meninger fra Kirken selv, og naar jeg skulde gaae ind paa en fuldstændig Lovgiv-